

۱۷۷- درخواست برطرف شدن بلاهای بزرگ

از سیدالساجدین علیه السلام روایت شده است که فرمود: هرگاه به یکی از شما بلایی از بلاها رسید و به جز خداوند کسی را نیافت که آن را دور کند، پس در هنگام سحر وضو بگیرد و وضوی خود را نیکو انجام دهد و چهار رکعت نماز بخواند، در هر رکعت فاتحه کتاب و آیه الکرسی و یازده مرتبه توحید بخواند بایک سلام، پس هرگاه ایستاد دو طرف مکانی را که در آن روی به قبله ایستاده است بگیرد و بگوید:

يَا خَيْرَ مَنْ سُئِلَ، وَيَا أَكْرَمَ مَنْ قُصِدَ،

ای بهترین کسی که از او درخواست می شود، و ای بخشنده ترین کسی که قصد او را می کنند!

عَبِيدُكَ الْعَرَبُ إِذَا اسْتَجَارَ مُسْتَجِيرٌ بِأُطْنَابِ
بُيُوتِهَا أَجَارُوهُ،

بندگان عرب تو چنین اند که وقتی پناهجویی به خیمه هایشان پناه می آورد، او را امان می دهند.

وَأَنْتَ يَا خَالِقَ الْعَرَبِ وَالْعَجَمِ، قَدْ اسْتَجَرْتُ بِبَابِكَ،
وَنَزَلْتُ بِفَنَائِكَ

و تو ای آفریننده عرب و عجم، من به درگاه تو پناه آورده ام، و در آستان تو فرود آمده ام.

فَلَا تَرُدَّنِي مِنْ بَابِكَ خَائِبًا، وَلَا تَطْرُدْنِي مِنْ فِنَائِكَ
آيسا،

پس مرا از درگاهت ناامید باز مگردان، و از درگاهت مأیوس مران.

يَا عَظِيمَ الْخَطَرِ، يَا لَطِيفَ الْخَبَرِ، يَا إِلَهَ الْبَشَرِ،
ای آن که جایگاهت بس بزرگ است، ای آن که مهربانیت
شهره است، ای محبوب همه انسان‌ها!

مِنْكَ أَطْلُبُ، وَإِلَيْكَ أَهْرُبُ، عَجِّلْ بِالْفَرَجِ،
تنها از تو می‌خواهم و تنها به سوی تو می‌گریزم. هر چه زودتر
فرج و گشایش را برسان.

يَا وَدُودُ، يَا ذَا الْعَرْشِ الْمَجِيدِ، يَا مُبْدِيَ يَوْمِ الْعِيدِ،
يَا فَعَالًا لِمَا يُرِيدُ.

ای که بسیار مهربانی، ای صاحب عرش با شکوه، ای آغازگر،
ای بازگرداننده، ای آن که هر آنچه بخواهی انجام می‌دهی!

أَسْأَلُكَ بِنُورِ وَجْهِكَ الَّذِي أَضَاءَ لَهُ أَرْكَانُ عَرْشِكَ،
از تو می‌خواهم به نور ذات پاکت که ارکان عرش تو با آن
روشن گشت

وَبِقُدْرَتِكَ الَّتِي مَلَأْتَ بِهَا عِبَادَكَ، وَبِرَحْمَتِكَ الَّتِي
وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ،

و به قدرتت که بندگان را فرا گرفته، و به رحمت که
همه چیز را دربر گرفته است.

يَا إِلَهِي اغْنِنِي، يَا مُغِيثُ اغْنِنِي.

ای محبوب من! به فریادم برس، ای فریاد رس، به فریادم
برس.